

[Sigsgaard.]

dermed også skade den øvrige del af befolkningen.

Om sømandsskatten vil jeg kun sige, at man anstændigvis ikke lige efter, at sømændene har indgået overenskomster, kan komme og sige: nu sætter vi jeres skat op med 15-20 pct. Det er jo det samme som at sige: nu kommer vi og sætter jeres løn ned, den løn, som I lige har aftalt under jeres overenskomstforhandlinger. Allerede af den grund vil vi stemme imod lovforslaget om sømandsskatten. Men det fører os ind på spørgsmålet om indkomstpøolitik. Indkomstpøolitik er til fordel for dem, der ejer produktionsmidlerne. Indkomstpøolitik bliver i praksis lønpøolitik, altså et moderne middel til at holde lønstigningerne nede og dermed holde profitten oppe. Det er beklageligt, at ikke bare VKR, men også socialdemokratiet nu igennem nogle år er gået ind for indkomstpøolitik, sådan som vi har set det flere gange i praksis. Hr. Poul Schlüter har så sent som her i dag talt for indkomstpøolitik for at give os endnu en advarsel om, hvad der venter efter valget, og han har vist, hvad han mener ved at tale om indkomstpøolitik, ved sammen med sine meningsfæller at gå ind for en enorm skærpelse af sømandsskatten lige efter overenskomstafslutningen. Det er for mig at se simpelt hen et forsøg på at skære sømændenes lønninger og deres lønfremsgang ned via skatten, altså et stykke indkomstpøolitik. Derfor må vi tage afstand også fra det lovforslag.

Hanne Reintoft: Når man ser på finansplanen for 1972, er arbejdsløshedsprocenten absolut det vigtigste skøn. Den skulle falde til under 3 på årsbasis. Det betyder, at tendensen i den aktuelle beskæftigelses-situation skal ændres totalt. I ugen fra den 4. til den 11. august konstaterede arbejdsdirektoratet den største arbejdsløshed, vi længe har haft i Danmark. Man prøver at begrunde det med, at vejret var dårligt, men beskæftigelsen er ikke så følsom for vejrliget. Selv landmændene havde rigeligt at gøre i den uge, så det nytter ikke at beklage sig på den måde. Der er derimod tale om en klar tendens mod faldende beskæftigelse, og den tendens bør være afgørende for den økonomiske politik, der skal føres fremover.

Det, finansministeren gør, er faktisk lige det modsatte. Først udskriver finansministeren skat, og derefter skønner han, at tendensen i beskæftigelsen vil ændre sig. Hvis man havde lidt forstand på økonomi, måtte man vel vide, at de to variable faktorer burde byttes om, så beskæftigelsen blev afgørende for den økonomiske politik i stedet for en blindtarmstale måde.

Finansplanen fastholder samme udskrivningsprocent som sidste år. Det betyder i realiteten dels en stærk svækkelse af den progressive beskatning, dels et øget samlet skattetryk. Som følge af den stigende indirekte beskatning og stigende beskatning af de laveste indkomster vil de velhavende selvfølgelig forøge deres rigdomme i de kommende år, som sædvanlig på bekostning af den økonomisk dårligt stillede befolkningsdel. Jeg har mange gange her påpeget, at dennes vilkår i de senere år under denne regering er indskrænket ganske betydeligt.

Af de talemåder, man hører herinde, kan man få det indtryk, at flere partier har vilje til at ændre vores udemokratiske skatteløve. Men man kan som regel måle denne vilje i forhold til momsens, der er meget afslørende i den henseende. En næsten hvilken som helst progressiv skatteskala kan ikke afbøde momsens uretfærdige virkninger. Lad mig sige her, at det også gælder SF's skatteprogram, der kun omtaler momsens, skal vi sige i meget lyserøde vendinger, og faktisk accepterer denne skat og ventilerer muligheden for en forhøjelse. Selv om det er uretfærdigt og vi vil gå imod, at den direkte beskatning skal stige omkring 15 pct., mens lønstigningerne kun forudsættes at blive 10 pct., så må man ikke glemme den indirekte skat, der også beskatter personfradraget med 15 pct. For at få en retfærdig beskatning må momsens helt væk. Skattetrykket kan ikke helt lettes i samme omfang som provenuet fra momsens, selv om kasseoverskuddet på godt 2 milliarder kr. og militærudgifterne på 3 milliarder kr. afskaffes totalt. Der må gennemføres en helt ny skatteskala, og jeg vil redegøre nærmere herfor under anden behandling og stille ændringsforslag herom.

Den økonomiske krise, der første gang skabte vanskelighed i 1967 i England, Danmark og andre lande og viste sig igen i 1968,